

De Geestelijke wapenrusting (4) (slot)

Efeziërs 5:10-20

Nu we het zwaard, het schild, de schoenen, de gordel en het pantser hebben bekeken blijven er nog twee onderwerpen over. Een daarvan is de helm des heils, het andere onderwerp is de strijd, namelijk het bidden. Als ik goed kijk naar de opbouw van het stuk over de geestelijke wapenrusting dan denk ik dat de onderwerpen genoemd staan in opklimmende volgorde van belangrijkheid. De helm staat daarbij als een na laatste, voor het zwaard, genoemd in de geestelijke wapenrusting.

De helm des heils. Wat is een helm? Een helm is over het algemeen een metalen voorwerp dat het hoofd en de nek beschermt, met uitzondering van de ogen, de oren, de neus en de mond. De helm die Paulus hier op het oog heeft is de helm van een Romeinse legionair zoals je die in de strips van Asterix tegenkomt. Maar wat betekent het woord heil nu precies? In deze context kunnen we het woord heil, denk ik, het best vertalen met overwinning of verlossing. Het aannemen van de helm des heils wil zeggen dat de overwinning op onze vijanden voor ons moet vaststaan. Daar mogen en hoeven we niet aan te twifelen.

Waartegen beschermt de helm des heils ons eigenlijk als het voor ons vaststaat dat God alles wat Hem en Zijn doel in de weg staat zal overwinnen? Een helm beschermt ons hoofd, onze hersenen. Maar waartegen dan? Om hier een antwoord op te vinden denk ik dat het goed is om eens te kijken naar wat de helm niet beschermt. De helm des heils beschermt onze ogen niet. Als mijn ogen naar het slagveld kijken dan zie ik daar allereerst de vijand. Grote hoeveelheden aanvallers, aan hun lichamen te zien allemaal goed getraind en goed bewapend. Ook zie ik mijn medestrijders. Sommige krijgers moedig, zonder spoor van angst kijkend naar de vijand en hem botweg in de pan hakkend, anderen doodsbang in hun eerste gevecht. Ook zie ik de gevallen en gewonde krijgers. De een dood, de ander bloedend uit verschillende wonden, doodsbang en niet in staat om verder te vechten of zich terug te trekken. Ik zie de lafaards vluchten of overlopen. Oprechten

daarentegen zie ik standhouden met of zonder verwondingen. Sommige gewonde strijders worden weggebracht om verzorgd te worden, andere gewonden die niet beschermt worden, worden door de vijand genadeloos afgemaakt. Ik zie de haat, de paniek, de (doods)angst, de onverzettelikheden, de bloeddorst, het ongelooft, de twijfel, de woede en de moed van vriend en vijand. Maar ik zie ook de aanwijzingen en lichaamstaal van Jezus Christus mijn Heer en Generaal. Mijn oren horen het geschreeuw van de vijand en het antwoord van mijn medestrijders. Ik hoor de verlokkelijke aanbiedingen van de vijand om over te lopen en het gehoon van de overlopers aan ons adres. Ook de zachte vluchtende voetstappen van de lafaards, het afgrijselijk gegil en het gespartel van de gewonden ontsnappen niet aan mijn gehoor. Ik hoor de strijdgeluiden van staal op staal en het afschuwelijk zuigende geluid als een zwaard door vlees snijdt. Ik hoor de kalmte en de moed doorklinken in de bemoedigende woorden van mijn medestrijders. Ook hoor ik de opdrachten, bemoedigingen en aanwijzingen van mijn Heer en de liefde en smart die in zijn stem doorklinken. Mijn neus ruikt het angstzweet van bange soldaten, het bloed en de gal, maar ook de geur van de moed en de onverzettelijke geur van de overwinning. De tongen van de verschillende soldaten proeven de aroma's in de lucht, en laten hun kreten horen. De angstkreten, de kreten van de pessimisten, de mensen die de gave van ontmoediging hebben gekregen en het presteren om anderen daarin mee te slepen. Ook wordt de mond gebruikt om anderen moed in te spreken en de vijand te vertellen dat ze reeds verloren hebben. De mond wordt gebruikt om de bevelen en woorden van mijn Heer door te geven aan de mede strijders. Jakobus 3:1-12 geeft hier een mooie en duidelijk uitleg van. De helm beschermt niet tegen de informatie die ik binnenkrijg via mijn ogen, oren en neus en weerhoudt me er ook niet van om mijn gevoelens te uiten via mijn mond. Mijn helm beschermt me echter wel tegen het verliezen van de moed, het opgeven van de strijd, het demotiveren van mijn broeders en zusters en het verdraaien van de waarheid die door God aan ons gegeven is.

Mijn helm beschermt mijn gedachten en mijn gezindheid in en door God de Vader, Jezus Christus Zijn zoon en God de Heilige Geest.

Maar als ik naar mezelf kijk dan is mijn ervaring dat dit enorm moeilijk is. Niet alleen vind ik het moeilijk om volledig op God te vertrouwen, maar nog moeilijker vind ik het om te accepteren dat ik niet in staat ben om iets, wat dan ook, voor God te doen zonder dat God dit door mij heen doet tot eer van Zichzelf. Het erkennen dat ik niets voor God kan doen, wijst me er onvermijdelijk op dat ik op elk gebied totaal van mijn Vader in de hemel afhankelijk ben. Daarom vind ik erkennen dat ik iets niet kan ook zo moeilijk en heb ik er een hekel aan. Ook ben ik niet in staat om een geestelijke overwinning te behalen, hoe graag ik dat ook wil. Mijn enige verantwoordelijkheid is om mijn geestelijke en vleselijke verlangens over te geven aan God en in gebed bij Hem te brengen. Ik heb gemerkt dat als ik dat niet doe dat dan inderdaad geldt: 'Gij hebt niet omdat gij niet bidt'. Omdat sommige van die verlangens die ik zo ontzettend graag vervuld zou zien al zolang onvervuld zijn vind ik het soms zo ontzettend moeilijk om de helm des heils aan te nemen, mijn eigen verlangens en behoeften los te laten en op God te vertrouwen in plaats van er zelf voor te gaan werken. Toch is Hij de enige die de overwinning kan en zal behalen en mijn verlangens kan en zal vervullen als ze Hem tot eer strekken, want het kwaad is reeds overwonnen door Jezus lijden, sterven en opstanding. Alleen de helm beschermt me om de moed op te geven. Ook zie ik sommige broeders en zusters lijden en worstelen, terwijl anderen een enorm voorbeeld voor me zijn en me steunen. De geestelijke strijd is duidelijk waarneembaar voor wie er op let.

De strijd die wij op het slagveld hebben te strijden is niet de strijd van vlees en bloed, maar een strijd tegen de machten, de wereldbeheersers dezer duisternis en tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. Paulus noemt hier drie soorten tegenstanders van God. Onze wapenrusting is om stand te houden in de boze dag. Maar hoe moeten wij strijden? Als we vers 18 achter vers 13 plakken dan lezen we dat we moeten bidden. Dat we naar God mogen en moeten gaan met onze strijd. Alleen onze strijd? Nou, nee, ook mogen we bidden voor onze broeders en zusters, we mogen samen strijden op het slagveld. We mogen voor elkaar bidden en smeken. We mogen elkaar helpen en bescher-

men. We mogen de gewonde beschermen door hem of haar te verdedigen in gebed als hij of zij de wond laat zien. We mogen onze Vader vrijmoedig vragen om vrijmoedigheid in ons bidden, voelen, handelen, spreken en denken. Wij mogen voorbidders zijn voor elkaar en voor onszelf. We mogen elkaar in liefde voor God en voor onze broeder of zuster bemoedigen, terechtwijzen, helpen, ondersteunen. Ik denk dat ik dit een van de moeilijkste dingen vind omdat ik als mens met een kritische geest zo snel geneigd ben om te oordelen in plaats van lief te hebben en mezelf zo ontzettend makkelijk boven een ander plaats en zo ontzettend egocentrisch kan zijn, terwijl ik zijn of haar naaste ben en naast hem of haar zou moeten gaan staan. God is zo vriendelijk om me dan op mijn eigen fouten te wijzen en dan weet ik altijd weer precies waar ik sta. God leert me heel langzaam de ander uitnemender te achten dan mezelf.

Tot slot, volgens Jakobus (1:14 e.v.) komt verzoeking voort uit de zuiging en verlokking van onze eigen verlangens. Nadat onze verlangens dan zijn aangewakkerd zondigen we en als de zonde dan volgroeid is gaan we dood (geestelijk en lichamelijk). Daarom hebben we de verantwoording om onze zonden een halt toe te roepen zodat ons gebedsleven wordt ondersteund door ons dagelijks leven. Ook al is dat niet makkelijk en ben ikzelf daar totaal afhankelijk van God.

Misschien is het nuttig om naar het gebed dat Jezus ons leerde, het onze vader (Matth. 6:5-15), te kijken als een gebed dat een aantal onderwerpen opsomt die we zelf concreet mogen invullen en die in deze volgorde doorgebeden mogen en kunnen worden. Dat heeft mij een hoop inzicht en hulp gegeven bij het leren bidden.

Ik hoop dat ik jullie heb mogen dienen met deze stukjes en dat we ons samen een stuk bewuster zijn geworden van de wapens die God ons voor Zijn goede strijd heeft gegeven.

Jullie medestrijder en een dienstknecht van God,

■ Henk van Weeren